

อ นุ ส ร ณ์

แด่

เจษฎาจารย์ เกรโกริโอ นาเซียนซีโน

วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2516

อนุสรณ์

แด่

เจษฎาจารย์ เกรโกริโอ นาเซียนซีโน

ณ หอประชุมมงฟอร์ต เซนต์คาเบรียล

วันที่ 29 - 30 กันยายน 2516

แด่ . . . บราเด้อร์เกรโกริโอ

◎ ไม่มีคำอำลาจากบราเด้อร์
แต่เสียงเธอยังแว่วแผ่วแผ่วโผย
ข้ามสมุทรสุดฟ้าคราลมโชย
กระซิบโดยเสียงจิตคิดถึงเรา

◎ เพื่อนครูเอ๋ยเคยคิดสักนิดไหม
เพราะเหตุใดเธอจึงชื่นคืนสู่เหย้า
สนิทนิจนิรันดรนอนแนบเนา
หว่าเงารักอาลัยอยู่ในเซนต์ ฯ

◎ นักเรียนเอ๋ยจงจ้องมองที่ภาพ
รักจะซาบซึ้งในใจเราเห็น
พินิจรอยยิ้มเงียบเธอเยียบเย็น
เธอจะเป็นไฟทางเราอย่างดี

◎ อาวุโสโอ้บราเด้อร์คุณเธอเปี่ยม
ตัวอย่างเยี่ยมยอดครูชูศักดิ์ศรี
เหรัญญิกผู้ประหยัดระมัดมี
เหตุผลที่เรารับนับถือพลัน

๏ กระโปรงขาวพราวพลิ้วเดินลิ่วลิบ
ภาพที่หยิบชมได้เพียงในฝัน
บราเดอร์เกร็กแต่นี้ไม่มีวัน
จะพบกัน ... กับเรา .... ทั้งเช้าเย็น

๏ อาลัยเอ๋ยอาลัยเพราะใจรัก
เกินจะถักถ้อยใดเพื่อให้เห็น
เพราะ "พระโปรด" เรียกให้ไกลจากเซนต์ฯ
ประหนึ่งเป็นพระกระแสแผ่เมตตา

๏ ขอวิญญาณบราเดอร์เธอสถิต
อยู่ใกล้ชิดพระเป็นเจ้าเราปรารถนา
หรีดวลี....แม้นมาลัย....ใจวันทา
กราบวิญญาณ์ .... ด้วยคะนึง .... คุณซึ้งเอย

นนท์ ภราดา ประพันธ์ในนาม
"คณะครูและนักเรียนโรงเรียนเซนต์คาเบรียล"

REV. BRO. GREGORIO NAZIANCENO (1905–1973)

Brother Gregorio Nazianceno was born on the 14th of November 1905 in the Basque Province of Northen Spain. This province partly borders the Atlantic Ocean and is separated from France by the Western end of the Pyrenees Mountains.

On the 21st of September 1919 he joined the Juniorate of the Brothers of Saint–Gabriel at Caldetas in Eastern Spain on the Mediterranean coast where he became a novice on August the 14th 1921 and took his first vows on August the 15th 1922. Then for some years he took to secular studies as a preparation for his future profession of teacher. He spent two years in Londen to learn English.

On October the 16th he embarked for Thailand and reached Bangkok on the 18th of November 1925. He stayed one day at the Assumption College, and on the 19th was posted to Saint Gabriel's College where he spent the greater part of his life. He taught at Saint Gabriel's College until after the Second World War when a throat disease preventing him from talking loud and long enough for teaching a regular class.

Besides teaching he also had time to take charge of sport, and since 1936 of the stationery too; he had to look after the servants and the material side of the school; he had to receive the pupils' school fees. In

short he had more than enough to keep him busy. Day after day, year after year, he followed the same time-table, though he was often disturbed in his work either by parents coming to pay school fees, or by boys coming to him for some stationery items It required much patience on his part to receive everybody with a smile.

He took his perpetual vows at Sriracha on April the 28th 1929. The Brothers celebrated his golden jubilee of First Profession in 1972

During the war he spent two or three years in Sriracha where we had taken our orphan boys, and he did some teaching there. But he came back to Saint Gabriel's when the school re-opened after the War.

After 24 years service he went back to Spain in 1949 for one year's rest. He went home again in 1959, 1965, and 1969 for three months each time, and finally on August the 13th of this year.

During these 48 years in Thailand he spent only three days in hospital. However, since the end of the War he had been suffering from high blood pressure, and that is what caused his death during his last visit home.

Brother Gregorio was a model of religions by his regularity and his good example, He would never be absent from, or late for community exercises.

Saint Gabriel's College is deeply indebted to him for the 48 years that he worked in the school. May God bless his soul !

ประวัติย่อ

ของ

(เจษฎาจารย์ เกรโกริโอ นาเซียนซีโน 1905 - 1973)

ภราดาเกรโกริโอ นาเซียนซีโน เกิดเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 1905 ที่จังหวัด บ๊าสค์ ทางภาคเหนือของประเทศเสปญ จังหวัดนี้ส่วนหนึ่งอยู่ติดต่อกับมหาสมุทรแอตแลนติ๊ก และทางภาคตะวันออกติดต่อกับภูเขาปีเรนิส คั่นระหว่างประเทศสเปญกับประเทศฝรั่งเศส

ภราดา เกรโกริโอ สมัครเข้าเป็นสามเณร คณะภราดาแห่งเซนต์คาเบรียล ที่คัลเดตาส อยู่ทางภาคตะวันออกแถบฝั่งมหาสมุทรเมดิเตอร์เรเนียน เมื่อวันที่ 21 กันยายน ปี 1919 และได้รับศีลบวชเป็นสามเณร เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 1921 ต่อมาอีกปีหนึ่งคือ ปี 1922 ท่านก็ได้รับศีลปฏิญาณตนบวชเป็นครั้งแรก แล้วต่อมาก็ไปศึกษาหาความรู้เตรียมตัวที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคต ท่านไปศึกษาภาษาอังกฤษต่อที่กรุงลอนดอนอยู่สองปี

เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม ท่านเดินทางมาประเทศไทย และถึงกรุงเทพ ฯ วันที่ 18 พฤศจิกายน 1925 พักอยู่ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก หนึ่งวัน พอรุ่งขึ้นวันที่ 19 ก็มีคำสั่งจากผู้ใหญ่ให้มาประจำโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ซึ่งส่วนใหญ่แล้วท่านไม่ได้ไปอยู่ที่ไหน นอกจากสอนอยู่ในโรงเรียนแห่งนี้เท่านั้น ท่านพลีชีวิตสอนอยู่จนกระทั่งหลังสงครามโลกครั้งที่สองสงบลงแล้ว เวลานั้นท่านป่วยเป็นโรคคอเจ็บ นายแพทย์ห้ามไม่ให้ใช้เสียงดัง และพูดอยู่นาน ๆ

นอกจากการสอนแล้ว ท่านยังมีภาระพ่วงท้ายอีกมากมาย เช่น ควบคุมการกีฬาของโรงเรียน จำหน่ายเครื่องใช้ในการเรียน ดูแลคนทำสวน และภารโรงของโรงเรียน ซึ่งมีอยู่ไม่น้อยกว่า 8 – 10 คน พร้อมทั้งดูแลตึกที่สร้างขึ้นใหม่ ๆ อีก แต่สิ่งที่เป็นภาระหนักที่สุดก็คือ การเก็บค่าเล่าเรียนจากนักเรียน เอามาใช้จ่ายให้สมดุลย์กับรายจ่ายของโรงเรียน นับตั้งแต่การจ่ายเงินเดือนครู, คนงาน, ภารโรง, ค่าน้ำ, ค่าไฟ ค่าเครื่องปรับอากาศความเย็น, ตลอดจนค่าใช้จ่ายในครัว ฯลฯ รู้สึกว่าภาระเหล่านี้ก่อให้เกิดความปวดเศียรเวียนเกล้าที่สุด ยิ่งกว่านั้นท่านยังต้องสั่งซื้อเครื่องใช้ในการเรียน เช่น หนังสือเรียน, กระดาษสอบ, สมุด, ดินสอ ฯลฯ เอามาสำรองเตรียมไว้ให้เพียงพอในเทอมต่อ ๆ ไป ซึ่งส่วนมากโรงเรียนต่าง ๆ ในเครือของคณะเซนต์คาเบรียลจะมาซื้อของไปจากที่นี้แทบทั้งนั้น บางคราวก็ต้องมีปัญหาโต้แย้งกับผู้ปกครองของเด็กนักเรียนเรื่องชำระค่าเล่าเรียน ซึ่งบางท่านก็บ่นว่าเก็บแพงเกินไป บางท่านก็ขอผลัดผ่อนไปเสียในวันนั้นเดือนโน้น และบางท่านก็ขอลดหย่อน ฯลฯ ส่วนมาก ท่านมักจะเห็นใจคนจนและคนที่มีบุตรมาก ลดให้เสมอ ผู้เขียนทราบเรื่องนี้ก็เพราะเคยเป็นผู้ช่วยท่าน มาสี่ปีเข้าปีสุดท้ายที่ท่านจากไปนี้ รู้สึกว่าการเป็นขุนคลังของโรงเรียนใหญ่ ๆ เช่นนี้ยุ่งมาก ต้องอาศัยความอดทน, ใจเย็น, รอบคอบและประหยัด, ผมเห็นท่านพูดจากับแขกที่มาติดต่อ ยิ้มแย้มอยู่เสมอ และพูดด้วยวาจาสุภาพไม่ระคายหู แม้จะเหนื่อยก็ตาม

เมื่อวันที่ 28 เมษายน 1925 ท่านรับศีลปฏิญาณตน ถือบวชตลอดชีพที่ศรีราชา และฉลองสุวรรณสมโภชน์ครบรอบ 50 ปี ตั้งแต่บวชมาในปี 1972

เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองระเบิดขึ้น เวลานั้นโรงเรียนในกรุงเทพ ฯ หยุดหมด ท่านจึงได้มีโอกาสไปพักผ่อนอยู่ที่ศรีราชาสองหรือสามปี และมีหน้าที่คอยควบคุม

ดูแลเด็กกำพร้า พร้อมกับทำการสอนด้วย เมื่อสงครามเสร็จสิ้นลงแล้ว ท่านก็กลับมาสอนประจำอยู่ที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียลตามเดิม

ท่านเคยได้รับรางวัลเขียนชวเลขภาษาอังกฤษสวย แบบเกร็กได้เป็นที่หนึ่งของโลก หลังจากอยู่สอนในเมืองไทยมาได้ 24 ปี ท่านก็ขอลากลับไปพักผ่อนเยี่ยมปิตุภูมิของท่านในปี 1949 เป็นเวลา 1 ปี และต่อมาก็ไปเยี่ยมอีก 3 ครั้ง คราวละ 3 เดือน คือปี 1959,1965 และปี 1969 ในที่สุดเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม ปี 1973 ก็ไปเป็นครั้งสุดท้าย และถึงแก่กรรมที่ประเทศของท่าน เมื่อคืนวันที่ 13 กันยายน ปีเดียวกันนี้

ในช่วงระยะ 48 ปี ที่ท่านอุทิศชีวิตให้แก่ประเทศไทย ท่านเคยป่วยเข้าโรงพยาบาลเพียง 3 วันเท่านั้น หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองมานี้ สุขภาพของท่านไม่ค่อยจะดี คือต้องต่อสู้กับโรคความดันโลหิตสูงตลอดมา และด้วยเหตุนี้เองที่ต้องทำให้ท่านเสียชีวิต แม้ท่านจะรู้ดีคอยควบคุมไม่ให้ร่างกายอ้วนมาก ทานอาหารเพียงวันละสองมื้อ คือเช้ากับเย็นเท่านั้น งดทานในเวลากลางวัน

ท่านเป็นแบบฉบับที่ดีแก่ผู้ที่พบเห็น และผู้ที่เคยเป็นศิษย์หรือเคยคบค้าสมาคมกับท่าน ท่านเป็นคนศรัทธา ซื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้าและหน้าที่ทำงานไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย และตรงต่อเวลาเสมอ ดังนั้นพวกเราชาวเซนต์ ฯ ทั้งมวล รุ่นปัจจุบันและอดีต รู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่าน ที่ได้อุทิศให้แก่สถาบันแห่งนี้มิรู้ลืม ในช่วงระยะเวลา 48 ปีนี้ และในด้านมุมกลับตรงกันข้าม ก็รู้สึกเสียใจอย่างยิ่งที่ต้องสูญเสียท่านไป

ที่สุดนี้เราขอพระผู้เป็นเจ้า, พระแม่มารีอา และนักบุญองค์อุปถัมภ์ของท่าน จงช่วยวิงวอน และบันดาลให้วิญญาณของท่าน ได้อยู่ร่วมกับพระองค์ ในวิมานสวรรค์ชั่วนิรันดรเทอญ.

คำนำ

"บรรพตเทศนา" หรือ "เทศนาบนภูเขา" ของพระเยซูเจ้านี้ ข้าพเจ้าได้แต่งไว้เมื่อ พ.ศ. 2509 แล้วมอบต้นฉบับให้ท่านอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเซนต์คาเบรียลคนปัจจุบันเก็บรักษาไว้เรียนท่านว่าถ้ามีใครประสงค์จะพิมพ์ ก็พิมพ์ได้ เพราะเป็นหลักธรรมที่อ่านแล้วไพเราะจับใจเป็นคติสอนใจได้ดีเยี่ยม

บัดนี้ ท่านอธิการได้อนุมัติให้พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานจัดสวดพระอภิธรรม วันเสาร์ที่ 29 และพิธีมหาบูชาวันอาทิตย์ที่ 30 กันยายน 2516 ณ หอประชุมมงฟอร์ต โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เพื่ออุทิศส่วนกุศลแด่ ท่านภราดา เกรโกริโอ ผู้ล่วงลับ

ทุนในการพิมพ์ทั้งหมดได้รับอุปถัมภ์จากคุณระรวย เอื้อทวีกูล ขออนุโมทนาไว้ ณ ที่นี้ด้วยเป็นอย่างยิ่ง

ขออุทิศส่วนกุศลในการกระทำครั้งนี้ทุกอย่างแด่ท่านภราดาเกรโกริโอ ขอจงรับส่วนกุศลแล้วอนุโมทนา เพื่อสำเร็จสุขสมบัติในสัมปรายภพเทอญ.

บานเย็น ลิ้มสวัสดิ์
ครูโรงเรียนเซนต์คาเบรียล

29 กันยายน 2516

บรรพตเทศนา

ตรีมูรตยาภิวาทน์

สัททุลลวิกกีฬิตฉันท์ 19

กรรพุ่มกรศิรก้มประณมพระบิตุไท
ธาดาพิเศษใส ณ สรวง
ผู้รังสรรค์สรรพคณาประชานิกรปวง
ยิ่งใหญ่วิไวหลวง พระคุณ
น้อมจิตตรึกและระลึกพระเกียรติพระจิตสุน–
ทรไท้สุไพบุล– ยศรี
เบื้นต้นเริ่มและประเดิมมนัสนิกรมี
ขอไหว้พระจิตนี้ นิรันดร์
น้อมเศียรกราบวรบุตรพิสุทธ์คริสตอัน
เบ็นบุตรพระทรงธรรม์ อุดม
ผู้ยอมเสียสละชนม์มิก่นอุระระทม
เพื่อไถ่กลีหมม ณ ชน
สามสิ่งนี้แหละพระตรีสุมูรติถกล
รวมกันก็ยลเป็น พระเอก
ด้วยเดชไหว้ ณ พระตรีวิสุทธ์มุรติเฉก
ฉัตรชัยอเนกคุณ ประสงค์
ขอมวลภัยกลิโทษกระโดดมละมิคง
สิ่งดีก็จงพลัน อุบัติ

จักขอกล่าวพจิเทศน์พิเศษจิรประวัติ
เยซู ธ ได้ตรัส ณ ผา
เป็นกลอนไทยพิเราะความอร่ามณพจนา
ขอปราชญ์ ธ เมตตา ผิผิด
ขอเชิญชวนชนะฟังและตั้งมนะพินิจ
ถือเอาประโยชน์ติด ณ ตน

บรรพตเทศนา

ดำเนินความตามพระวรสาร

เป็นคำกลอนสอนธรรมอิงตำนาน
พึงสำราญร้างเข็ญเยือกเย็นใจ
ครั้งหนึ่งนั้นอันองค์พระทรงฤทธิ์
ยอดบัณฑิตเยซูผู้สดใส
ทอดประทับยับยั้งตั้งพระทัย
บนไศลไม้คลุมชอุ่มพน
มวลประชาสาธุสะประสาทมั่น
ต่างพากันขึ้นเฝ้าเสลาสลน
มนัสหวังฟังธรรมฉ่ำกมล
ประมาณคนมากมายตั้งหลายพัน
เหล่าสาวกยกกันมาคัลเฝ้า
ล้อมพระเจ้าเยซูผู้คมสัน
พระทรงนั่งตั้งองค์ตรงต่อธรรม์
เอ่ยโอษฐ์พลันตรัสบทพจนา

มหาบุญลาภ 8 ประการ

"ใครรู้สึกนึกว่าด้านวิญญาณพร่อง
เขาจะต้องประสบพบสุขา
เพราะแผ่นดินถิ่นสวรรค์อันโสภา
กลับกลายมาเป็นของเขาถ่องแท้
"ผู้ใดเศร้าเจ้าจุกเพราะทุกข์ทับ
เขาจะกลับเป็นสุขทุกกระแส

เพราะจะได้ไถ่ทุกข์ที่รุกแด ได้รับแก้บรรเทาเหล่าทุกข์ภัย
"ใครอ่อนโยนโอนสุภาพพึงทราบเถอะ ว่าจะเจอะสุขสนิทพิสมัย
เพราะได้รับทรัพย์ชื่นยั่งยืนใน แผ่นดินใหญ่จบโลกทั้งโคกดอน
"ใครกระหายขวายขวนก่นหิวซ้ำ ความชอบธรรมก็สุขทุกข์ถูกถอน
เพราะเขาจะประสบพบแน่นอน ได้รับพรเปรมปริ่มอิ่มมากมูล
"ใครเมตตาปรานีดีเสมอ เขาจะเจอสุขลาภมิสาปสูญ
จะได้รับสรรพเมตตาปรานีคูณ การุณพูนเพิ่มให้ได้สุขครอง
"บุคคลใดใจดีสุทธิ์ศรีเด่น จะได้เห็นพระเจ้ามิเศร้าหมอง
ผู้ดับแตกแยกกันพลันสุขนอง เพราะถูกพร้อง "ลูกพระเจ้า" เนาเมืองแมน
"ใครทนความกำแหงแรงประพฤติ เพราะใจยึดพระธรรมนำสุขแสน
เพราะสวรรค์อันสะพรั่งทั่วทั้งแดน กลายเป็นแผ่นดินเนาของเขาไป
"เมื่อถูกติริข่มเหงคะเนงร้าย นินทาป้ายสีเช็ดเท็จเหลวไหล
เพราะเราคนต้นเหตุข่มเจตไว้ ท่านจะได้ความสุขสนุกทรวง
จงภิรมย์ชมชื่นรื่นใจเถิด สมบัติเกิดมหันต์ในชั้นสรวง
เขาประมาทศาสดาพยากรณ์ปวง ที่ท่านล่วงลับเลื่อนไปเหมือนกัน

หน้าที่ของสาวก

"พวกท่านเป็นเช่นเชื้อเกลือโลกแน่ ถ้าเกลือแปรจืดสนิทสุดผิดผัน
จะแก้ไขให้เค็มก็เต็มตัน ไร้ค่าพลันทิ้งกล่นคนเหยียบลง
"พวกท่านเป็นเช่นแสงอันแจ้งจ้า ส่องโลกาสว่างอย่างประสงค์

เมืองสร้างที่ดีวิฐานตระการคง จะปิดลงให้มิดสุดปิดกั้น
ประทีปส่องผ่องผุดเมื่อจุดเข้า มิได้เอาถังครอบรอบแสงสรร
แต่เอาถังตั้งรองประคองมัน คนเรือนนั้นเห็นเหมาะเพราะตะเกียง
ความสว่างพร่างพราวของเหล่าท่าน ให้แผ่สร้านปานนั้นมิหันเหียง
ส่องต่อหน้าประชาชายหญิงรายเรียง เพื่อเขาเมียงมองที่ความดีเธอ
แล้วจะได้ไขคำล้ำเสนาะ ฟังไพเราะสำเนียงเสียงเสนอ
ล้วนสรรเสริญเยินยอคลอปรีดิ์เปรอ บิดาเธออยู่ชั้นสวรรคา

การถือพระบัญญัติอย่างครบครัน

"อย่าเข้าใจไพล่คิดผิดวิถี ว่าฉันนี้อุบัติชัดสังขาร์
เพื่อทำลายบัญญัติถนัดตา และคำพยากรณ์ท่านอาจารย์บูรพ์
มิใช่ข้ามาหมายทำลายดอก จะขอบอกพึ่งไว้ไม่สาปสูญ
แต่มาเพื่อเกื้อให้ได้จำรูญ สำเร็จมูลคดีดังชี้แจง
เราบอกเธอเสนอจริงทุกสิ่งว่า ถึงดินฟ้าล่วงลับไปกับแหล่ง
พระบัญญัติอรรถเสถียรไม่เปลี่ยนแปลง จะแจ่มแจ้งจนสำเร็จเสร็จกระบวน
ผู้ใดแปรแก้ไขให้บัญญัติ เสื่อมวิบัติสอนคนปนผิดผวน
ในสวรรค์ชั้นพระเจ้าเขาแปรปรวน กลับกลายล้วนเป็นน้อยด้อยราคา
แต่ผู้ใดไม่ละพระบัญญัติ ปฏิบัติสอนกันอย่างนั้นหนา
ในเมืองแมนแดนสวรรค์ชั้นเทพา เขาชื่อว่าเป็นใหญ่วิไลดล

เราออกปาก "หากธรรมประจำท่าน ไม่เป็นสารยิ่งอาลักษณ์ประจักษ์ผล
ไม่ยิ่งกว่าฟาริซายทุกนายคน ท่านจะดลสวรรค์อย่าฝันนา

พระบัญญัติประการที่ห้า

"คำโบราณขานไว้ได้ฟังทั่ว อย่าฆ่าตัวบุคคลชนใดหวา
ใครฆ่าคนคลทัณฑ์โดยพลันตา ปรับโทษาตามผิดที่ติดตน
แต่ฝ่ายเรากล่าวขานกะท่านว่า ใครโกรธาน้องพี่ต้องมีผล
ถูกปรับโทษโหดร้ายไม่เว้นคน เพราะโทษทณฑ์ผิดพ้องพี่น้องปราณ
ใครพูดจาว่าพี่น้องพร้อง "ไอ้โง่" เขาต้องโทษามีอยู่ที่ศาล
ใครขานไข "ไอ้บ้า" ว่าประจาน โทษสถานถึงไปไฟนรก
ฉะนั้นถ้าท่านมาสักการะ บูชาพระถึงแท่นแม้นวิตก
นึกได้ว่าข้ามีเรื่องขุ่นเคืองอก โกรธกับกั๊กพี่น้องต้องวางลง
ไปกลมกลืนคืนดีพี่น้องก่อน แล้วจึงย้อนมาถวายหมายประสงค์
เป็นความอยู่กับผู้ใดให้ตกลง ปรองดองจงเร็วพลันกลางมรรคา
เพราะเขาอาจคาดโทษโหดร้ายจัด ให้อายัดท่านฝากพิพากษา
ผู้พิพากษ์ฝากต่อไม่รอรา ผู้คุมพาเข้าคุกทุกข์สิ้นดี
เราขอเผยเอ่ยความตามจริงว่า ท่านไม่สามารถจะสละหนี
ต้องทนทุกข์คลุกระบมกรมชีวี จนหมดหนี้ที่สรรสร้างมันไว้

การหย่าร้าง

"คำโบราณขานไขได้ฟังทั่ว เล่นชู้ผัวเมียเขาเฝ้าหลงใหล
อย่ากระทำนำทุกข์คลุกเวรภัย เพราะคู่ใครใครก็รักสลักทรวง

สำหรับเราเว้าขานบอกท่านว่า ใครมองหน้าผู้หญิงอิงรักหลวง
ด้วยกำหนัดกลัดกลุ้มรุมแดดวง ผู้นั้นล่วงประเวณีอยู่ที่ใจ
ถ้าหากตาขวาท่านพาพานผิด ควักทิ้งปลิดโยนขว้างทางไหนไหน
อวัยวะอันหนึ่งถึงเสียไป ดีกว่าไส้ทิ้งนรกหมกทั้งตัว
หากมือขวาพาจิตหลงผิดจัด ก็จงตัดทิ้งไปไอ้มือชั่ว
อวัยวะหนึ่งเสียไปไม่ต้องกลัว ดีกว่าตัวถูกโยนโดนนรก
"เขากล่าวไว้ในตำนานโบราณว่า ใครจะหย่าเมียทิ้งไม่อิงอก
ต้องทำตามธรรมเนียมเตรียมร่างยก หนังสือตกลงอย่าจาระไน
ฝ่ายเราเอ่ยเผยขานบอกท่านว่า ใครจะหย่าเมียรักด้วยผลักไส
นอกจากเมียเคลียชู้รู้แก่ใจ เขาทำให้หญิงผิดจารีตมี
และใครจับรับนางที่ขว้างทิ้ง มาแอบอิงเป็นคู่เคียงสูสี
เขาก็ผิดรีตเล่ห์ประเพณี ไม่ควรมีการหย่าเลิกรากัน

การทวนสบถสาบาน

"อนึ่งเล่าเจ้าได้ฟังคำครั้งก่อน ว่าอย่าย้อนทวนสบถคดผวนผัน
จงทำตามคำพจีที่จำนรรจ์ ซึ่งเจ้าสรรถวายพระเจ้าเนาเมืองแมน
ฝ่ายเราเผยเอ่ยขานบอกท่านว่า ท่านจงอย่าสาบานรำคาญแสน
อย่ากล่าวอ้างทางสวรรค์อันเป็นแดน พระเจ้าแม่นประทับสรรพคืนวัน
อย่าอ้างดินถิ่นมนุษย์พูดคล่องคล่อง เพราะดินรองบาทพระเจ้าเนาสวรรค์
เยรุซาเลมบ้างอย่าอ้างกัน เพราะที่นั่นที่นิวาสราชราชา

อย่าอ้างหัวตัวเองอวดเก่งใหญ่
ขาวหรือดำทำได้อย่างไรนา
พูดตามตรงตรงเถิดประเสริฐยิ่ง
ไม่จริงไขว่าไม่จริง, ยิ่งกว่านี้
"ท่านทั้งหลายได้ฟังคำครั้งก่อน
ตาแทนตา ฟันแทนฟัน แสนนาน
ส่วนฉันว่า อย่าทนสู้คนชั่ว
ใครตบแต้มแก้มขวาอย่ากังวล
หากใครฟ้องร้องท่านที่ศาลเข้า
ถอดเสื้อคลุมแถมให้ไปอีกซี
เกณฑ์ให้เดินเนิ่นยิบสี่สิบเส้น
ถูกขออิงสิ่งใดไม่หลบเลย

เพราะทำให้ผมตนบนเกศา
แม้นเกศาสักเส้นไม่เห็นมี
จริงว่าจริงตามสัจไม่บัดสี
เป็นวาทีอันชั่วของตัวมาร
เป็นคำสอนสืบไว้มีไขขาน
ส่อสันดานพยาบาทอาฆาตคน
จะเกลือกกลัวชั่วชาติพินาศผล
แก้มซ้ายตนหันให้ตบใหม่ที
ถูกปรับเอาเสื้อไปไม่ต้องหนี
ไม่ต้องมีจิตใฝ่อาลัยเคย
เดินมันเป็นแปดสิบเส้นลิบเหวย
หน้าชื่นเชยให้เขาไม่เศร้าทรวง

ความรักศัตรู

"ท่านได้ฟังครั้งเก่าเขาภาษิต
ศัตรูร้ายฝ่ายมีเวรีปวง
ส่วนฉันว่า มาสนิทอมิตรไว้
แก่ผู้แกล้งแช่งเจ้าเอาทุกวัน
จงขอพรวอนให้ไพรินร้าย
เพื่อเจ้าได้เป็นบุตรสุดชีวา

คนเป็นมิตรจงรักให้หนักหน่วง
เกลียดติดทรวงอย่ารักสมัครมัน
อวยพรชัยชูเสริมเฉลิมขวัญ
ทำคุณครันแก่ผู้ชังตั้งเมตตา
ที่มาดหมายประทุษฐ์สุดอิจฉา
พระบิดาจอมสวรรค์อยู่ชั้นบน

เพราะพระองค์ทรงประดิษฐ์อาทิตย์ส่อง แก่คนผองชั่วดีที่แห่งหน
ฝนตกถั่งหลั่งไหลในตำบล ไม่เลือกคนมีธรรมาหรืออาธรรม์
ท่านรักผู้รู้จักรักสูเจ้า อะไรเล่าเป็นบำเหน็จวิเศษสรรพ์
พวกเก็บภาษีเจ้าเขาทำกัน เป็นอย่างนั้นหรือไม่ ? จงไตร่ตรอง
เจ้ากระทำคำนับนับถือแต่ พี่น้องแท้ของเจ้ามิเศร้ามอง
เจ้าได้ทำกรรมใดในทำนอง ที่ไม่พ้องพวกเขาเฝ้ากระทำ ?
ถึงคนทางต่างเทศต่างเขตขัณฑ์ ก็ทำกันอย่างนี้มิถลำ
หรือมีต่างอย่างไรในเงื่อนงำ เปล่าเลยทำเช่นนี้ทุกที่ไป
จงเป็นผู้ดีรอบคอบกันเถิด จะประเสริฐเลิศล้นคนไหนไหน
เพราะบิดาในสวรรค์ชั้นพิไล องค์ท้าวไทดีรอบคอบจริงนา

การกุศลต่าง ๆ

"ระวังหนอ ต่อหน้าประชาส่ำ อย่างแสร้งทำเป็นนักธรรม์มั่นศาสนา
หวังให้คนยลเห็นเด่นประชา พระบิดาไม่เสด็จบำเหน็จเลย
เมื่อทำทานการกุศลมีผลแน่ อย่าเป่าแตรข้างหน้าให้ผ่าเผย
คนหน้าซื่อใจคดไม่ลดเลย เขาก็เคยทำกันอย่างนั้นเอง
ทั้งในศาลาธรรมคนส่ำล้อม หวังชื่อหอมนามโด่งออกโฉงเฉง
ตามถนนคนชื่นชมครื้นเครง ให้พวกพรรค์กันเองตะเบ็งคอ

เราบอกความตามจริงทุกสิ่งว่า
อย่าสงการางวัลอันใดหนอ
เขาได้รับสรรพเสร็จสำเร็จพอ
ไม่ต้องรอถึงชั้นสวรรค์บน
เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายชายและหญิง
เมื่อทำสิ่งเป็นทานการกุศล
ด้วยมือขวาอย่าให้ซ้ายหมายรู้กล
ทานของตนจึงจะปิดได้มิดดี
แล้วเทวะพระบิดามหาสวัสดิ์
ทรงทราบชัดความลับสรรพวิถี
พระจอมพงศ์ทรงประทานรางวัลทวี
ให้ท่านมีบำเหน็จงามเด็ดดวง

การจำศีลภาวนาด้วยน้ำใจจริง

"เมื่อตั้งจิตธิษฐานอย่าปานผู้
หน้าซื่ออยู่แต่ใจคดใหญ่หลวง
ชอบยืนคิดธิษฐานการทั้งปวง
ตามทบวงโรงธรรม์มรรคาไป
เพื่อตั้งใจให้คนมายลเห็น
เราพูดเป็นจริงจงอย่าสงสัย
บำเหน็จแพงแห่งเรามีเท่าไร
เขาก็ได้รับสิ้นทุกชิ้นเอย
ส่วนพวกท่านนั้นขณะอธิษฐาน
จงเข้าบ้านเข้าช่องเข้าห้องเหวย
ปิดประตูหน้าต่างทุกทางเลย
แล้วค่อยเอ่ยอธิษฐานขอท่านไท
บิดาผู้อยู่ที่ลับลี้นั้น
จะทรงพลันประทานดังขานไข
แต่อย่าซ้ำคำเอิ้นมากเกินไป
เหมือนคนในต่างด้าวเขาทำกัน
เพราะคิดว่าถ้าซ้ำคำพูดมาก
จนเมื่อยปากเมื่อยคอขอมหันต์
พระจึงฟังดังคำที่จำนรรจ์
อย่าทำกันอย่างที่มีบรรยาย

เพราะสิ่งไรใจท่านต้องการขอ สิ่งนั้นหนอทรงรู้อยู่ทุกสาย
ทรงซาบซึ้งถึงในใจหญิงชาย ก่อนที่หมายเอ่ยขอต่อพระองค์

"จงตั้งจิตธิษฐานตามขานไข โอ พ่อใหญ่แห่งตูผู้ระหง
อยู่สวรรค์ชั้นพิมานสราญองค์ นามพระจงเป็นที่ลือระบือไกล
ทุกคนรับนับถือมิดื้อด้าน ด้วยอาการบริสุทธิ์ผุดผ่องใส
ขอแผ่นดินถิ่นพระองค์จงอำไพ ตั้งอยู่ในจินดาข้าพระองค์
มนัสไทในสวรรค์ฉันใจหนอ ในโลกขอฉันนั้นเด็จเสด็จประสงค์
ประทานโอชโภชนาข้าพระองค์ เพื่อดำรงชีพไว้ในวันนี้
ข้ายกหนี้ที่ผู้ยืมกู้ข้า ด้วยเมตตาจุนเจิมเฉลิมศรี
บิตุรงค์ทรงเมตตาอย่ารอรี โปรดยกหนี้ของข้ามิช้าเชียว
อย่านำพาข้าไปในสถาน ที่มีการทดลองต้องหวาดเสียว
และขอให้ได้พ้นมัวมลเจียว ไม่ข้องเกี่ยวชั่วร้ายทั้งกายใจ
เพราะอำนาจราไชยใหญ่วิเศษ อีกฤทธิ์เดชรัศมีที่สดใส
เป็นสิทธิ์แท้แก่องค์พระทรงชัย สืบสืบไปเป็นนิตยาโอมมาเมน"

เพราะเหตุว่าถ้างดอดโทษล่วง พ่อในสรวงก็งดอดโทษเห็น
ถ้าไม่งดอดโทษโหดลำเค็ญ บิดาเป็นไม่งดอดโทษตน
เมื่อถือศีลอดอย่าทำหน้าเศร้า เสมือนเหล่าใจคดปดกาหล
หน้ามอมแมมแถมเศร้าให้เขายล ว่าเป็นคนถือพรตอดกระยา
เราบอกความตามจริงทุกสิ่งสรรพ์ ว่ารางวัลเขาจริงทุกสิ่งสาร์

รับสำเร็จเสร็จแล้วไม่แคล้วคลา
ด้วยทำหน้าเศร้าให้คนได้ยลนะ
ส่วนท่านเมื่อถือพรตอดอาหาร
จงจัดการล้างหน้าทาศีรษะ
ด้วยน้ำมันอันระรื่นชื่นอุระ
เพื่อไม่ประกาศว่าข้าอดกิน
แต่ให้มาปรากฏมิลดละ
แด่องค์พระบิตุรงค์ทรงถวิล
ซึ่งประทับลับอยู่รู้ระบิล
กำหนดชิ้นประทานการรางวัล

อย่ากังวลเกินควร

"ธรรมดาสารพัดสมบัติโลก
หนอนไชโชกสนิมกัดชัดมหันต์
โจรประทุษฐ์ขุดช่องแตะต้องมัน
ทรัพย์เช่นนั้นอย่าสะสมให้งมงาย
สมบัติใดในสวรรค์อันสลอน
สนิมหนอนไม่กล้าพาเสียหาย
โจรไม่กล้ามาขุดประทุษร้าย
จงขวนขวายสะสมอบรมกัน
สมบัตินั้นมันมีอยู่ที่ไหน
ที่นั้นใจก็อยู่ด้วยยึดฉวยมั่น
ตาเป็นแสงแห่งร่างอย่างสำคัญ
ตาดีนั้นพาทั้งร่างสว่างนา
หากนัยน์ตามาไพล่มืดไปทั่ว
หมดทั้งตัวก็มืดมิดทุกทิศา
หากแสงใสในตัวมืดมัวมา
มืดจะหนาทึบหนักสักเพียงใด
ไม่มีคนปรนใจในนายสอง
รักหนึ่งต้องชังหนึ่งถึงไหนไหน
นับถือนายฝ่ายหนึ่งอย่างถึงใจ
ก็ต้องไปหมิ่นนายฝ่ายหนึ่งเชียว
จะปฏิบัติวัดถากภาคพระเจ้า
พร้อมทั้งเมาเงินทองของแน่นเหนียว
ไม่สามารถอาจได้ในคราวเดียว
เพราะจริงเจียวใจมีทีละดวง

เหตุฉะนั้นฉันขอเทศน์ชี้เหตุผล
อย่ากระวนกระวายใจอย่างใหญ่หลวง

วิตกเพียงเลี้ยงชนม์ของตนปวง
ว่าจะตวงตักอะไรใช้ดื่มกิน

อย่ากระวนกระวายร่างกายว่า
เราจะหาอะไรปิดคิดถวิล

ชีพยิ่งกว่าอาหารเรื่องการกิน
กายยิ่งชิ้นเสื้อผ้าหาสำอาง

ดูวิหคผกผินถิ่นเวหานต์
มิได้หว่านเกี่ยวไว้ใส่ยุ้งฉาง

แต่พระผู้อยู่สรวงห่วงมิจาง
ท่านพ่อช่างเลี้ยงมันทุกวันไป

ท่านประเสริฐเลิศกว่าบรรดานก
พระจะปกป้องท่านสักปานไหน

พวกท่านนี้มีชนบุคคลใด
ที่วุ่นใจกระวนกระวายมิคลายจาง

แล้วอาจพอต่ออายุยาวลุศอก
มันยืดออกมีไหมมีใครบ้าง

ไยกังวลขวนขวายทุกนายนาง
เพื่อหาทางได้เสื้อผ้ามาปิดตน

ดูดอกไม้ในทุ่งงอกพุ่งขึ้น
ลำต้นยืนโสภาสถาผล

ไม่ทำงานปั้นด้ายให้กายตน
ระกำทนเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าเลย

แต่ข้าเผยเอ่ยความตามจริงว่า
แม้ราชาโซโลมอนแต่ก่อนเหวย

แต่งพระองค์ทรงสง่าน่าชมเชย
ไม่ผ่าเผยเท่าถึงดอกหนึ่งมี

ผู้มีเชื่อเหลือน้อยด้อยเพราะเขลา
เมื่อพระเจ้าแต่งหญ้าสง่าศรี

เพียงวันเดียวเที่ยวหักโยนอัคคี
แล้วท่านนี้พระจัดแจงแต่งปานไร

ฉะนั้นอย่ามาวิตกหนักอกเปล่า
ว่าจะเอาอะไรกินจากถิ่นไหน

เอาอะไรใช้ดื่มให้ปลื้มใจ
เอาอะไรห่อหุ้มคลุมกายา

สิ่งเหล่านี้มีอะไรแปลกไปบ้าง
แม้พวกต่างด้าวเขาก็เฝ้าหา

เมื่อท่านทำตามเขาเฝ้าตั้งตา
เฝ้าตั้งหน้าสืบเสาะเหมาะหรือไร ?
บิดาเจ้าเนาสวรรค์ชั้นสวัสดิ์
ทรงทราบชัดไม่มีที่สงสัย
ว่าท่านปองต้องการสถานใด
ก่อนที่ใจท่านตรึกนึกจำนง
แต่ขอให้ใฝ่เสาะเสาะแสวง
แผ่นดินแห่งพระเจ้าเพราระหง
และประพฤติยึดธรรมคำพระองค์
แล้วจะทรงเพิ่มให้ไม่รอรี
ฉะนั้นอย่ากังวลกันในวันพรุ่ง
วันพรุกยุ่งสำหรับพรุกเกินลุกหนี
ความทุกข์หมองของวันใดอย่างไรมี
ก็พอดีสำหรับวันนั้นเองนา

อย่ายกตนข่มท่าน

"อย่ากล่าวโทษโกรธหมายทำลายเขา
เพื่อโทษเราเขาไม่ก้าวมากล่าวหา
กล่าวโทษเขาเฝ้าอ้างอย่างไรนา
เขาก็ว่าท่านบ้างอย่างนั้นแล
ใช้ทนานอันใดตวงให้เขา
ตวงให้เราเขาใช้มันมิหันแห
ไยธุลีตาพี่น้องท่านมองแฮ
ท่อนไม้แช่ตาท่านพานไม่รู้
หรือไฉนไปชี้ว่าพี่น้อง
ให้เราลองเขี่ยธุลีที่ตาสู
ที่จริงก้อนท่อนไม้ในตาตู
ควรหาลู่ทางเขี่ยเสียโดยพลัน
เจ้าใจคด ! ท่อนไม้ในตาเจ้า
จงชักเอาออกก่อนค่อยผ่อนผัน
เห็นถนัดชัดเจนเป็นสำคัญ
แล้วจึงหันเขี่ยธุลีตาพี่น้อง

"ของที่ดีมีไว้อย่าให้หมา
แก้วมุกดาโยนให้หมูดูหม่นหมอง
เดี๋ยวมันย่ำซ้ำใจแล้วไพล่ลอง
กัดตัวของเจ้าด้วยใครช่วยทัน ?

ผลของคำภาวนา

"จงขอเอาเจ้าจะได้ในไม่ช้า
เจ้าจงหาแล้วจะพบประสบสรรพ์
เคาะประตูมีผู้เปิดให้พลัน
ทุกคนอันขอไปก็ได้มา
ทุกคนเสาะเสาะหาก็พาสบ
คนเคาะพบเปิดให้ไม่กังขา
ลูกขอปังตั้งใจให้ศิลา
ลูกขอปลาให้งูมีอยู่ฤๅ ?
เจ้าเป็นคนปนบาปสภาพชั่ว
จิตเกลือกกลั้วโทสาที่คว้าถือ
ยังรู้จักรักลูกตนเฝ้าปรนปรือ
ให้ของหรือก็ดีสุดแก่บุตรตน
แล้วพระองค์พงศ์บิดามหาศักดิ์
ผู้พำนักสวรรคาสถาผล
จะประทานปานไรให้แก่คน
ที่ขวายขวนเอ่ยขอต่อพระองค์ ?

คำแนะนำต่าง ๆ

"เจ้าประสงค์จงใจอยากให้เขา
ทำแก่เจ้าอย่างไรใจประสงค์
จงทำแม้แก่เขาเจ้าอย่างง
โดยกระทงอย่างนั้นเหมือนกันนา
เพราะข้อนี้มีไขในบัญญัติ
ปรากฏชัดไม่มีที่กังขา
ทั้งลำนำธรรมวาทศาสดา
ที่พยากรณ์มีดังนี้เอง

"จงเข้าข้างทางประตูเป็นสู่แคบ
ประตูแบบกว้างใหญ่ไม่เหมาะเหม็ง
อีกหนทางกว้างนำฉ่ำครื้นเครง
ล้วนแต่เร่งพาพินาศมิคลาดคลา
มนุษย์เราเข้าสู่ประตูกว้าง
และหนทางใหญ่มากหลายหลากหนา
เพราะประตูสู่แคบแบบกล่าวมา
ซึ่งจะพาสู่ชนม์น้อยคนพาน

"ระวังผู้จู่กายมาทายเท็จ ซึ่งเขาเตร็จมาถึงซึ่งสถาน
นุ่งห่มเป็นเช่นแกะแนะอาจารย์ แต่สันดานชั่วช้าดุจหมาไพร
จะประจักษ์ลักษณ์นิสัยได้ถูกต้อง เพราะผลของกิจการดังขานไข
เก็บองุ่นจากเครือหนามเหลือใจ เคยเห็นใครเก็บบ้าง ? ช่างพิกล
เคยมีใครไหมจะเก็บมะเดื่อ เอาจากเชื้อเสมาน่าฉงน
ต้นไม้ดีผลดีมีให้ยล ไม้ชั่วผลก็ชั่วทั่วทั้งไพร
ต้นไม้ดีมีผลชั่วฉลนั้น เคยเห็นกันมันมี ณ ที่ไหน ?
ไม้ชั่วผลยลดีมีแห่งใด ถูกทิ้งในไฟเผาเขาตัดราน
ฉะนั้นไซร้ให้รู้ตรวจดูลักษณ์ จงประจักษ์ที่ผลค้นหลักฐาน
คนที่เพรียกเรียกข้าว่า "อาจารย์" ใช้ทุกปราณจะได้ไปเมืองแมน
แต่ผู้ที่ปฏิบัติวัตรไสว ตามพระทัยพระบิดาสง่าแสน
จะได้ไปในชั้นสวรรค์แดน มิใช่แค่นเรียก "อาจารย์" ประการเดียว
วันนั้นคนล้นหลายมากมายหน้า สะเออะมาเอ่ยพร้องพูดข้องเกี่ยว
ว่า "อาจารย์ท่านเจ้าข้า" ข้านี้เทียว ทำนายเกี่ยวในนามะพระอาจารย์
ได้ขับไสไล่ผีภูตปีศาจ โดยประกาศนามพระองค์ตรงหลักฐาน
ปฏิบัติอัศจรรย์มหันต์การ โดยเอ่ยขานนามไธยมิใช่ฤา ?
ขณะนั้นฉันสวนตอบด่วนว่า "ผู้ชั่วช้าขานไขอะไรหรือ ?
เราไม่เคยรู้จักพักตร์ท่านอือ นี่อย่าดื้อ ไปให้พ้นคนระยำ"

การฟังธรรม 2 ชนิด

"เพราะเหตุนี้ที่ใครได้ฟังข้า และอุตส่าห์ทำตามสุดงามขำ
เปรียบผู้มีปรีชาปัญญาล้ำ เขาจัดทำเรือนไว้บนไศลา
เมื่อฝนใหญ่ไหลเชี่ยวเป็นเกลียวน้ำ พายุซ้ำพัดแข็งแรงหนักหนา
เรือนไม่พังตั้งอยู่คู่ศิลา เพราะเขามาสร้างถิ่นบนหินทน
แต่ส่วนใครได้ตรับเสร็จสรรพแล้ว ไม่ถือแนวปฏิบัติหัดฝึกฝน
ผู้นั้นกลคนโง่สุดโมห์มนท์ สร้างบ้านตนบนทรายงมงายจัง
เมื่อฝนใหญ่ไหลเชี่ยวเป็นเกลียวน้ำ ลมก็ซ้ำมาปะทะโผผัง
บ้านจะเยนเอนฮวบซวบเซซัง แล้วก็พังทำลายเสียหายครัน"
เมื่อเยซัสตรัสจบระบบเทศน์ ชนชื่นเจตโมทนาสาธุสรรพ์
พิศวงงงชัดอัศจรรย์ ต่างพากันเลื่อมใสในธรรมา
เพราะพระองค์ทรงสอนนิกรผอง ด้วยท่านองทรงอำนาจวาสนา
มิใช่สอนอ่อนรสหดปัญญา แบบที่อาจารย์สั่งสอนดังเคย

นิคมพจน์

จบพระธรรมคำเทศน์เสด็จไข บนไศลไพรวันรำพันเผย
เป็นสุนทรกลอนไทยให้ชื่นเชย ฟังภิเปรยอ่านเล่นเย็นเย็นใจ
สุดลำบากยากใจเชิงใช้ศัพท์ หลายฉบับหลากกระบวนชวนสงสัย
ฟาริเซว, ฟาริซายอ่านหลายนัย มัดธาย, มาเทวใช้ไม่ลงกัน
และ "อาลักษณ์" ยักย้ายหลายระบบ บางทีพบเป็น "อาจารย์" พานผวนผัน

เป็น "คัมภีราจารย์" ก็ปานนั้น
หลายสำนวนชวนให้ใช้ลำบาก
พยายามใช้ให้ตรงคงประเด็น
รักษาศัพท์คับใจมิใคร่คล่อง
โปรดอภัยไขทางอย่าหมางเมิน
คติธรรมคำเทศน์วิเศษเด็ด
นึกเลื่อมใสในรสพจมาลย์
เครื่องสักการงานฉลองรับรองท่าน
วันงานค้างยังไม่จบไม่ครบตอน

เห็นใช้กันผิดแผกแยกประเด็น
ยิ่งต้องลากเป็นกลอนค่อนเหลือเข็น
เพิ่มเติมเป็นบางตอนให้กลอนเดิน
หากบกพร่องเชิงอรรถชวนขัดเขิน
เมตตาเกริ่นชี้ชอบระบอบการ
กลเม็ดดีนักล้วนหลักฐาน
จึงจัดการแต่งต่อเป็นข้อกลอน
อธิการ "โยธิน" ชิ้นนุสรณ์
จึงยกย้อนแต่งต่อขอจบเอย.

ม. บานเย็น ลิ้มสวัสดิ์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ ผดุงวิทยาการพิมพ์ 37/38 ถนนราชวิถี บางพลัด กรุงเทพ ฯ
นายวินัย อนุลักษณากร ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2516